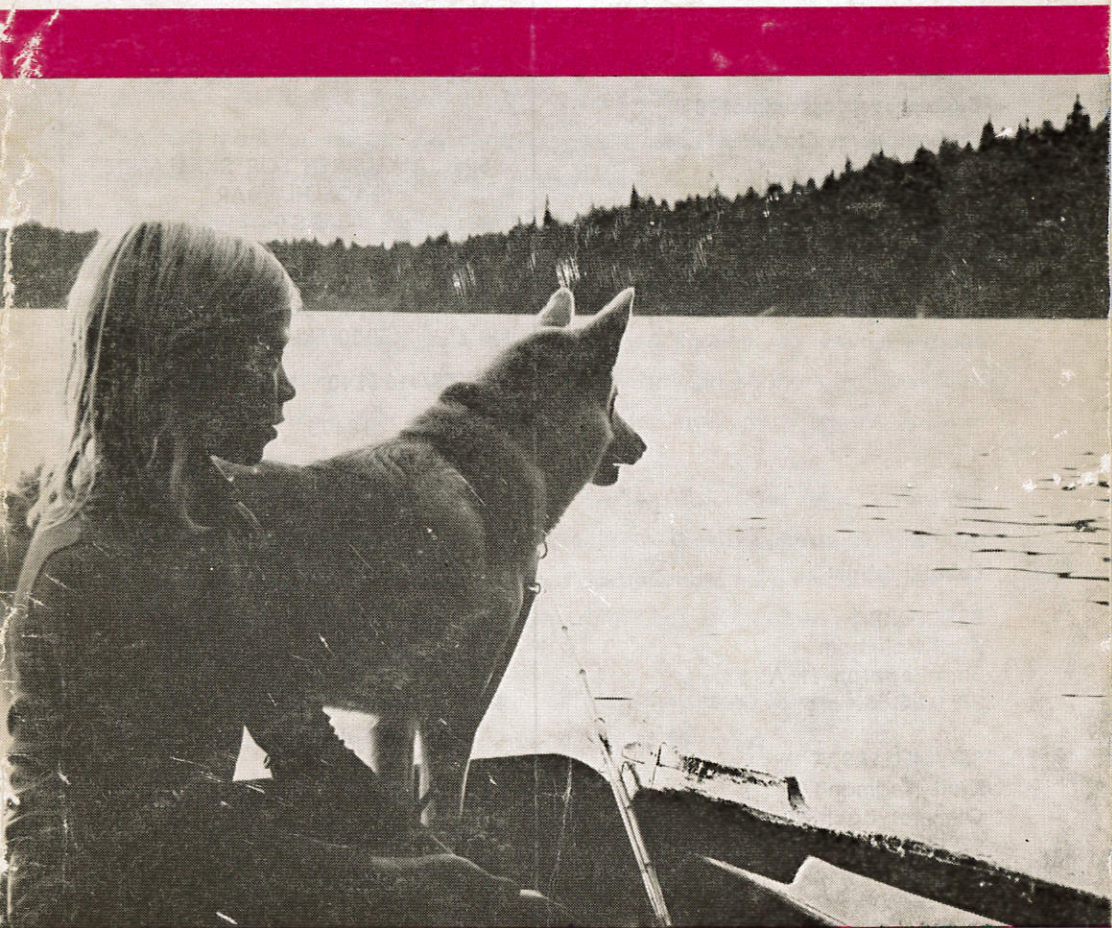

Åke Andersson

DEN SKÄLLANDE FÅGELHUNDEN

1 1970

I detta nummer bl. a.:

Skallkungstävlingen 1969.

Den finska spetsen
av Juho Perttola.

Bruksprovsprogrammet 70

Bruksprovsresultat.

Utställningsresultat.

Årsmötet i Lycksele.

Från lokalklubbarna.

Lokalklubbar:

SSF/NORRA
Kjell Holmbom
Smedjegatan 11 A
972 00 Gällivare

SSF/MELLERSTA
Kjell Hedman
Glimmervägen 33
921 00 Lycksele

SSF/SÖDRA
Rolf Norstedt
Skolvägen 7
790 23 Svärdsjö

DEN SKÄLLANDE FÅGELHUNDEN

ÅRSBOKEN 1973

~~Specialklubben för skällande
fågelhundars medlemsblad.~~

~~Ansvarig utgivare och redaktör~~

~~Staffan Forslund
Kvarnvägen 4 C
812 00 Storvik. Tfn: 0290/115 36~~

SPECIALKLUBBEN FÖR SKÄLLANDE
FÅGELHUNDAR
— S S F —

Adress: N. O. Nordh
Kristinedalsvägen 63
130 10 Ektorp

Tel. 08/716 51 10

Postgiro: 48 84 75

Medlemsavgifter:

30.— per år
Familjemedlem: 15 kr/år
Valpmedlem: 10 kr/1:a året

Associerad med SVENSKA KENNEL-
KLUBBEN
Box 1121
111 81 Stockholm

DEN SKÄLLANDE FÅGELHUNDEN

Nr 1 1970

Ja, nu kommer första numret för året av vår tidskrift. Jag lovade i nr två 1968, att när vi blev flera än 300 medlemmar, så skulle även vi få vår "Pystykorva". Här är den! Men den hänger på en mycket skör tråd! Nummer två kommer till sommaren i stencilerat skick, därefter nummer tre i samma utformning som detta nummer. Under 1971 räknar vi med att utkomma med fyra nummer. Det första redan före årsmötet i Boden.

Den sköra tråden är vår ekonomi och **hälften av Er som läser detta har ännu inte betalat medlemsavgiften för i år!** Nummer två kommer att endast sändas till dem, som betalat medlemsavgiften. Vi tror nu inte att så många inte önskar vara medlemmar i vår klubb, utan att de resterande medlemsavgifterna kommer in till skattmästaren så småningom.

Året framför oss är innehållsrikt trots att mycket redan har hänt. Vi har tre internationella bruksprov och landskamp i Lycksele. Givetvis måste vi alla vara med i kvalificeringstävlingarna och ge landslagsaspiranterna en hård match.

Alla hundar som fungerar vid praktisk fågeljakt kan även hävda sig på jaktproven. Så väl mött i provmarkerna.

Oj! Jag höll på att glömma adressen till Skattmästaren: Specialklubben för skällande fågelhundar, Kristinedalsvägen 63, 130 10 Ektorp.

R E D.

Skallkungstävlingen 1969

Säsongens tävling blev, som förut-sagts, en öppen affär. Genom det öka-de antalet tävlingstillfällen, så skulle en hel del, tidigare okända hundar komma att delta.

Av de hundar som sedan tidigare var kända i dessa sammanhang kunde man finna favoriterna bland följande: Skallkung —68 Metsämiehen Anu, Nord, mästare —68 Sappo, Aljo Pörri och Skallkung —67 Tornedalens Ukko samt Tornedalens Nalle. Det visade sig gläd-jande nog att en hel del nya hundar blandade sig i tätstriden. Tävlingen vi-sade vidare att en styrkeutjämning skett mellan de olika lokalklubbarnas regioner. Räknar man samman poäng-en för de tre bästa hundarna från varje lokalklubb får man följande resultat:

Poäng

1. SSF/Södra (Lukas, Dolly, Isku) 223
2. SSF/Norra (Anu, Hupi, Sappo) 222
3. SSF/Mellersta (Laika, Concho, Kaj) 177

Detta visar att utjämningen är i det närmaste total med någon övervikt för Södra och Norra, då de även torde ha de bästa reservhundarna som av olika anledningar ej lyckats i år.

Ser man resultatlistan ur uppfödare-synpunkt, så har det även här skett en utjämning. För några år sedan domine-rade kennel Tornedalens totalt. I dag är de framgångsrikaste hundarna från mycket olika uppfödare: Fenno, Finn-skallets, Metsämiehen, Seipiön, Torne-dalens och Ukkos samt de från de upp-födare som saknar kennelnamn (Dolly, Sappo m.fl.). Det får väl anses som mycket troligt att årets resultat ur den synvinkel kommer att bestå. Med dagens ökande bredd torde det vara osannolikt att någon uppfödare kom-mer att dominera prislistorna totalt.

Ser man på de enskilda hundarnas prestationer så har samtliga av de tio bästa hundarna gjort tämligen goda arbeten. FENNO LUKAS 80 poäng står dock i en viss klass för sig. Tre skall

på två fåglar, varav ett förnyat skall, lade grunden för hans höga poäng, detta trots snustorr varm väderlek med tämligen hård vind. Hundens kortaste skalltid var på sex minuter. Hundens tycks dock vara något orutinerad ännu — 30 poäng i Hällefors — tyder på det-ta. Misslyckandet var dock med tanke på ösregnet förlätligt.

METSÄMIEHEN ANU visade åter att hon är säkerheten själv. Hennes 76 po-äng visar att det är fullt möjligt att med en hund som är fullgod i samtliga moment erövra 1:a pris utan förnyat skall.

UKKOS ISKU och SEIPIÖN HUPI var två av de många hundar, som ingen tagit med i förhandtipsen. Båda var snubblande nära ett 1:a pris. Hupi ha-de — enl. ägaren — varit på "trä-ningsläger" vilket tydligen gjort hun-den gott. Isku är ju mycket ung och bör normalt ha framtiden för sig.

SAPPO har även han visat att tidi-gare framgångar inte har varit några tillfälligheter. Hans arbetsiver väcker alltid rättmätig beundran, så han kom-mer att tillhöra favoriterna även kom-mande säsong.

DOLLY var också ett nytt namn i des-sa sammanhang. Hennes orrbehand-lingar under ihållande ösregn i de klas-siska hälleforsskogarna var väl ett bättre öde. Hade terrängen här varit provgruppen till en liten fördel så är det troligt att "drömgränsen" 89 poäng passerats, men så är ödet...

UKKOS LAIKA är "coming", i högsta grad. Hon har gjort en helguten sä-song. Storuman — Älvsbyn — Lycksele eller lavhedar i Finland har inte bekom-mit henne det minsta. Dock tycks pric-ken över i:et saknas — det förnyade skallet — för att de verkligt höga po-ängen skall infinna sig.

METSÄMIEHEN TARJA har kommit igång. Förra året debuterade hon i öp-

Den finska spetsen

del 3 av Juhu Perttola

II. Förrädlingsarbetets inriktning och resultat

När vi granskar den finska spetsens förenade förrädlingslinjes andra sida — jaktsidan — och de åtgärder som syf-tar till dess utveckling, har vi återigen att utgå från lantrasspetsen — den av allmogens använda jakthunden.

B. BRUKSFÖRÄDLINGEN

1. Hunden i sin ursprungliga tillvaro

Vi vet att spetshunden följde den fornfinske mannen i hans strävan att utvidga sitt livsrevir, vilket förde ho-nom allt djupare in i de obebodda

pen klass med minimal rutin. I år har hon höjt sin prestationsnivå en hel del. Fortsätter den tendensen kommer även hon att göra livet surt för de mera se-gervana hundarna.

FINNSKALLETS CONCHO är en mycket lovande tvååring. Vad månne bliva av en så ung herre?

TORNEDALENS NALLE har ånyo visat att han är en säker jakthund. Dock har han genom åren aldrig fått en riktig fullträff. Hans 56 poäng i Transtrand var en rutinens seger över skrapnö och blåst.

Ja, det var något om de tio bästa i tävlingen, det finns dock flera som bor-de nämnas. Eftersom alla provprotokoll arkiveras här på sekretariatet borde det vara lättast för mig att tippa vilken hund som blir skallkung 1970. Men som framgår av detta referat så har skall-kungstävlingen blivit rena getingboet. Ger dock ett litet tips: Alla som aspi-rerar på segern nästa år bör se upp med hanhunden Sälli. Hans framåtan-da i snöstormen (som tog 100-tusentals kubikmeter skog i södra Sv.) impone-rade stort. Hans sök och förföljande, samt hans skottlista.

S. F.

ödemarkerna. Hunden var till hjälp vid anskaffningen av den dagliga födan från skogen. Vi har dock inga nog-granna uppgifter om hur allmänt man använde hunden och hur den använ-des vid jakten under de olika tidsperio-derna. Många tecken ger stöd för an-tagandet att samarbetet mellan jäga-ren och hunden fördjupades vid päls-djursjakterna i de finska ödemarkerna.

När man kommer in på 1800-talet, som utgör en tydlig förändring i lan-dets näringsliv, fick hunden — i sam-ma takt som eldhandvapnen blev all-männa — allt mångsidigare använd-ning och blev i första hand ödemarks-jägarens hjälpreda. Men fortfarande hade jakten stor ekonomisk betydelse och pälsdjur såsom ekorre, mård och lo var de viktigaste bytena. Matnyttigt vilt — såsom skogsfågel — fångades med passiva metoder, exv. med snara eller flak. Ännu på 1940-talet var hun-dens användning vid fågeljakt begrän-sad i stort sett till förhösten och an-vändes mycket sporadiskt sedan björk-löven gulnat. Efter lövfällningen jäga-des orren för bulvan och när marken blivit snötäckt var toppjakten den van-ligaste metoden. Med utgång från det-ta förefaller det som om den allmoge-ärvda ändamålsenligheten och jakt-vapnets utveckling varit rättesnören för hundens användning i finnarnas ur-gamla näringsjakt, även sedan den mist sin ekonomiska betydelse. Män-niskans äldsta följeslagares sinnen och aktivitet har fortlöpande hållits vid spänst genom den hårda tillvaron i det karga Norden.

2. Brukshundsruvalet har länge föregått exteriörförädlingen

I regel valde man till jakthund en in-divid, som påminde om ortens dätida eller sedan gammalt välkända jakt-hundstyp. En del satte ut valpkullen i sjöns strandvatten eller i en rökig bastu. Den valp som först vadade i land eller hittade ut från den osande

bastun fick leva vidare och växa upp till en jakthund. En del återigen studerade valparnas gommor och trodde sig där kunna utläsa säkra tecken på jaktanlag. Speciellt i landets östra delar — i familjer som i större utsträckning utövade jakt — hade man sina egna urvalsprinciper, som i generationer tillämpats vid urval av jakthund.

Om gränsarens sista yrkesjägare — från Vornainen i Tolvajärvi — berättas att de hade sina egna hundar strängt kopplade under de tider dessa inte användes vid jakt, för att förekomma sammanblandningar med byns övriga hundar, som därigenom kunde bli till nytta för andra inom samma jaktform konkurrerande jägare. De överlät heller aldrig några av sina hundvalpar till utomstående. Om en överlåtelse inträffade, ansågs vederbörande som släktens jämlike och fick följa med på jaktstigarna.

Ibland inträffade att yrkesjägaren hamnade i den situationen att lämplig hundvalp inte fanns tillgänglig inom hemorten. Då sökte man — åtminstone i detta sekels början — en hund från landets nordligaste och östligaste delar, ja till och med från andra sidan östgränsen. Endast från dessa trakter trodde man kunna finna användbart material.

Allmänt kan konstateras att ända sedan forntiden har allmogejägarens relationer till den jaktdugliga spetsen präglats av en övernaturlig tro. Sist har spetsen som jakthund haft social betydelse i östra Finland, där man för en god ekorr- och mårdsställare ännu i århundradets början i medeltal betalade ett pris som motsvarade värdet av två kor.

3. Spets hundens jaktsätt

Av naturen och genom sitt sätt att skaffa föda, har man ansett att den finska spetsen var en allround-jakthund, en hund som gick på allt vilt. Den är också intresserad av allt som rör sig i skogen. Smågnagare och fåglar har dock alltid varit dess favoritvillbrädd. I mängden har det emellertid alltid funnits individer som sparat älg och t.o.m. björn. Dess relationer till de finska skogarnas egentliga best — vargen — har alltid varit undvikande.

En av spetsens rasegenskaper — tilliten till människan och dess samarbetsförmåga — utgör grunden för hundens användbarhet till jakt. Hunden söker utan anmaning och följer utan tillsägelse i jägarens färdriktning.

När hunden påträffat och ställt viltet, ger den ståndskall. I hundens uppträdanden ingår beteenden, som ännu inte är fullt utforskade. Ett av dessa är skallgivningen vid viltkontakt. Förmågan att avge skall mot ställt vilt tycks kunna vara beroende av s.k. överslagshandling, intentionshandling, en inneboende signal för förföljande eller av något annat, vilket är dock svårt att konstatera. I varje fall har jägaren nytta av ståndskallet, emedan det avslöjar viltets uppehållsplat. Det bör påpekas att människan sedan lång tid tillbaka strävat att förstärka hundens anlag till ståndskall.

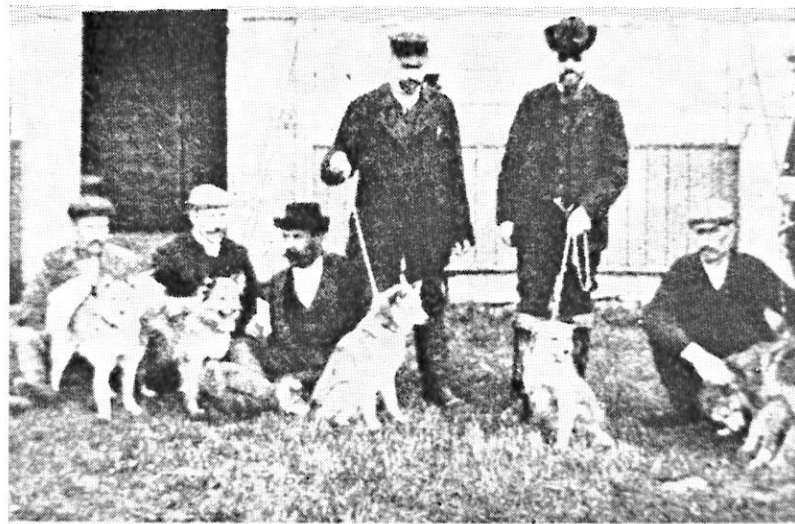
Den finska spetsen följer ogärna en främmande person på jaktstigen. Tikarna mognar tidigare eller är mera jaktintresserade än hannarna.

4. "Sport" — jägarna påbörjade förädlingsarbetet

När man började samla ihop det finska trädsällarmaterialet, hade yrkesjakten upphört så gott som överallt i Finland. Jakten utövades som en inkomstbringande binäring endast i landets östliga och nordliga delar.

Allmogespetsens förädling startades av de mera utbildade och på högre samhälls nivå stående männen, vilka hade jakten enbart som rekreation. Deras syn på förädlingen och utvecklingen av allmogespetsen dikterades av den sportmannamässiga jakten och de nya krav som därigenom uppkom. Detta understrykes klart av målsättningen — "En vacker och samtidigt jaktduglig hund". Mot denna målsättning strävade man genom den förenade förädlingslinjen.

Samtidigt som de från allmogen inköpta hundarna ställdes ut, började man i landets västra och södra delar att anordna offentliga bruksprov för att testa de jaktliga egenskaperna. För att undvika att inte alla till proven anmälda hundarna var prisbelönade vid utställningar, anordnades exteriörbedömning i samband med brukspro-

Deltagarna i ett jaktprov för finska spetsar.

ven. På det sättet ville man tillföra förädlingsarbetet ett för den tvåfaldiga målsättningen ändamålsenligt material. Även om bristen på lokala arrangörer och ofta bristfällig kännedom om förutsättningarna till en början besvärade proven, så eftersträvade man att inte lämna något åt slumpen.

För att kunna bilda sig en tillräcklig uppfattning om en hunds förmåga, provades den ett flertal gånger och samtliga hundar provades av en och samma domare. Därigenom fick man en god jämförelse mellan hundarna och fick även en större enhetlighet över det material som sedan rekommenderades till aveln. Den grundlighet med vilken sekelskiftets jaktprov genomfördes, återspeglas av det faktum, att ett och samma prov kunde pågå i över en veckas tid och avslutades ibland på en helt annan ort. Gråfågelförekomsten var då liksom nu relativt ojämn. Under drygt två decenniers tid fäste man huvudsakligen uppmärksamheten i aveln till jaktegenskaperna. Till avel tillfördes fortlöpande hundar av okänd härstamning, för att därigenom förbättra jaktegenskaperna. Det finns

dock inget som styrker att detta förfarande ledde till något positivt, eller om det enbart var till förfång för exteriörförädlingen. Termen gårdshund började användas under 1930-talet. En förändring som befrämjade exteriörförädlingen var hundstammens betydande numerära tillväxt, de minskade jakt-möjligheterna och människornas allt mångsidigare och ökade fritidsintressen.

5. Krav på den skällande fågelhundens bruksegenskaper

Redan från början försökte man påverka trädsällaren i enlighet med den sportmässiga jaktens krav. Den skulle reagera enbart för de allmänt vedertagna jaktbara hönsfåglarna. Redan vid de första bruksprovsreglernas tillkomst eftersträvade man att göra proven till enbart ett mogenhetsprov och ej till en anlagstest. Under provet måste hunden uppnå rätt förhållande till fågeln och i fortsättningen bete sig så, att händelsen kunde iakttas helst inom hagelhåll.

Söket skulle vara ändamålsenligt, 150—300 m framför jägaren i dess färdriktning, i zig-zag- eller kretssök. I fråga om finande av fågel, skulle hunden vara känslig för vittring och söka sig till terrängavsnitt, där fåglarna normalt vistades. Man ansåg också, att hunden borde kunna behärska i träd sittande fågel.

När hunden fick viltkontakt, borde den visa återhållsamhet. En flygande fågel skulle inte förföljas under skallgivning och träd, där fågeln satt, borde hunden nalkas med försiktighet. Uppträdandet under fågelträdet skulle vara behärskat, skallgivningen utan avbrott och dessutom välklingande. Markeringen skulle vara säker. Om fågeln av någon anledning lättade, skulle hunden utan tvekan förfölja och helst få förnyat skall på den.

Med tanke på förädlingsarbetet fästes man inte enbart uppmärksamhet på positiva egenskaper, utan även till sådana som ansågs vara till förfång vid jaktutövningen. Det förefaller vara rätt att man uppmärksammade negativa egenskaper som bristande intresse och uthållighet, överkänslighet, olämpligt uppträdande under fågelträdet och bristande skallintensitet och -hörbarhet samt att man ansåg att dessa negativa egenskaper borde gallras ur vid förädlingen.

Däremot rådde viss tveksamhet att från en allround-jakthund skapa en specialist — en skällande fågelhund —

och därigenom försöka arbeta bort hundens naturliga anlag på pälsbärande vilt. Inte ens idag kan man helt behärska den finska spetsens intresse för ekorre annat än genom ändamålsenlig dressyr. Man kan därför ifrågasätta i vilken utsträckning aveln har kunnat påverka dessa anlag i rätt riktning. Provreglerna av idag bygger i huvudsak på dessa jakttekniska konstateranden. Förutom det ovan nämnda har — i rasens hemland — en svårbedömlig faktor — **helhetsintrycket** — spelat en väsentlig roll, med vars hjälp man eftersträfvade att ge en summarisk allmänbild av hur den provade hunden var som jakthund.

Bytet var inte längre jaktens viktigaste faktor, utan jämsides ställdes nya krav; allmänna målsättningar i avelsarbetet; den skällande fågelhundens sinneskänslighet, associationsförmågan och gångartens utveckling.

En uppfattning som vid sekelskiftet lades som grund för avelsarbetet har fortlöpande förstärkts; nämligen att den självständigt arbetande fågelhunden bör äga långt gående naturliga anlag för att kunna utvecklas till en god jakthund.

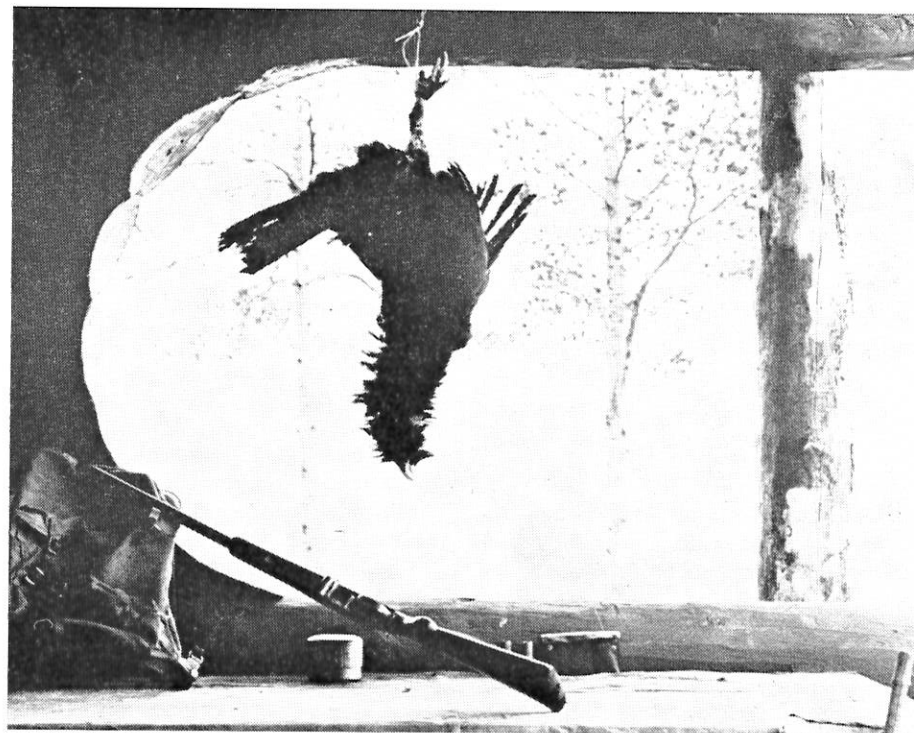
Det betyder i praktiken, att den finska spetsen inte kan dresseras på samma sätt som övriga brukshundar. Den är sin egen lärning och läromästare. Ett gott stöd i sin utveckling har den emellertid i ett riktigt och förtroendegivande förhållande till sin ägare.

6. Öppna frågor

Även om bruksprovsreglerna är en produkt av långvarig erfarenhet och flerfaldiga omarbetningar, så finns det fortfarande frågor som inte är slutgiltigt lösta och som blivit kontroversiella.

Bland sådana speciella frågor är bl.a. provtidens längd, hundarnas växlande förhållande till järpen, poängsystemets vara eller inte för bedömningens fyllighet samt tillräckligt klara grunder för erhållande av förlängd provomgång.

Ett likaledes helt outforskat, men viktigt och intressant område, är hur väderleksförhållandena inverkar på hundens verksamhet. Det bör uppmärksammas att de informationer som hunden erhåller genom luktsinnet är måhända

av större betydelse för hundens reaktioner, än de som erhålles genom andra sinnen. Att hunden vid otjänliga väderleksförhållanden ofta blir felbedömd, är ett faktum som varken kan förnekas eller kringgås.

7. Sammandrag

Efter kriget skedde en kraftig numerär uppsving för den finska spetsen, vilket följdes av ökad utställnings- och bruksprovsverksamhet. Som tur var uppmärksammades de nackdelar som så ofta följer med en snabb utveckling. Således fick man inom den Finska Spetsklubben till stånd ett beslut, som syftade till att skapa jämförelse-

grunder för bedömning av rasens jakt-duglighet. Det var att genom en effektiv organisation anordna en årlig mönstringstävling — de riksomfattande skallkungstävlingarna. Denna tävling har anordnats regelbundet från 1950 och har uppnått en central ställning då det gäller att vägleda brukshunds-aveln. Det hundantal, som numera deltagar vid bruksproven, är relativt sett inte stort — uppskattningsvis ca 2 % (359 st 1969 reds. anm.) av rasens registreringsantal och den finska spetsens användning till jakt, förefaller att minska fortlöpande.

Översättning: Uno Lindstedt och Rune Samuelsson.

I nästa nummer: "Finska spetsens framtid".

Nya utställningsbestämmelser

NKU:s samordningskommitté, som har till främsta uppgift att samordna utställnings- och championatreglerna inom de nordiska länderna, sammanträdde i Köpenhamn 10—11 dec. och behandlade då ett stort antal utställningsfrågor, av vilka följande ansågs möjliga att genomföra redan 1970 i alla fyra länderna (i Sverige gäller de fr.o.m. 1 mars).

Samma åldersgränser för alla raser

De tidigare åldersgränserna för olika rasers deltagande i unghundsklass ersättes med samma åldersgränser för **alla** raser nämligen **8—15 månader**. Hundar i denna ålder får endast delta i unghundsklass. De hundar som får hederspris i unghundskonkurrenssklass äger rätt att delta direkt i segrarklass utan att först passera öppen klass.

Särskild CK-bedömning

CK (certifikatkvalitet) utdelas till att börja med i segrarklassen till därtill berättigade hundar. Eftersom segrarklassen inom vissa raser är stängd för hundar med hederspris i unghundskonkurrenssklass och 1:a pristagare i öppen klass (på grund av krav på bruksprovpris för deltagande i segrarklass eller för championat) har dessa hundar icke undergått CK-bedömning i segrarklassen. Dessa skall efter segrarklassbedömningen samlas till en särskild bedömning, vid vilken domaren avgör vilka som skall ha CK. Därefter

följer champion- och veteranklass, i vilka också CK kan utdelas. För bruks- och jakthundsraser kommer sedan brukshundsklassen.

"BIM" försvinner

Beteckningen BIM (bäst i motsatt kön) utgår och ersättes av en BIR-klass, i vilken alla CK-hundar oavsett kön äger delta. Motiveringen till denna ändring är följande. I vissa fall inträffar det i en ras att det inom ena könet finns flera hundar som är bättre än den bästa inom det andra könet. BIR-klassen blir sålunda en ny konkurrenssklass för CK-hundar av båda könen. Vinnaren får beteckningen BIR (=bäst i rasen) och går vidare till grupp tävlingen. Efter vinnaren utdelas i vanlig ordning 2:a, 3:e och 4:e pris samt reserv (R) i den mån klassen innehåller så många hundar.

CACIB efter BIR

På internationella utställningar sker tävlan om CACIB och reserv-CACIB till både hundar och tikar **efter** BIR-klassen.

Dessa ändringar i utställningsbestämmelserna har nu godkänts eller kommer att godkännas av samtliga nordiska kennelklubbar och innebär ytterligare ett steg mot den samordning av reglerna, som är nödvändiga med tanke på det ständigt ökade utställningsdeltagandet mellan de nordiska länderna. För Sveriges del trädde bestämmelserna i kraft 1 mars.

Bruksprovs- programmet 1970

Följande bruksprov kommer att äga rum under hösten:

SSF/NORRA

19—20.9 Gällivare. Internationellt.
3— 4.10 Gällivare
3— 4.10 Älvsbyn
24—25.10 Kalix

Anmälan till: Herr Kjell Holmbom,
Smedjegatan 11 A, 972 00 Gällivare.
Tfn: 0970/133 31.

SSF/MELLERSTA

26.9 Storuman
27.9 Storuman
18.10 Lycksele. Landskamp Sverige
—Finland
24—25.10 Lycksele. Internationellt

Anmälan till: Ing. Kjell Hedman,
Källväg. 6, 921 00 Lycksele. Tfn: 0950/
113 17.

SSF/SÖDRA

12.9 Hällefors
13.9 Hällefors
26—27.9 Orsa. Internationellt
3.10 Dalstuga
4.10 Dädran

Nov. —70 Gusumsbruk. Fasanprov.
Nov. —70 Reimyrå

Anmälan till: Herr Rolf Norstedt, Skolväg. 7, 790 23 Svärdsjö. Tfn: 0246/106 85.

Anmälan senast en vecka före provdagen. Avgift 50 kr per hund.

Proven fram t.o.m. 4/10 är kvalificeringsprov till landskampen.

Med reservation för ev. ändringar.

Bruksprovsresultat

VOXNA 1 nov. 1969

1. SÄLLI äg. L. Lindberg, Noppikoski
47 poäng 3:e pris
2. SARI äg. I. Olsson, Mora
12 poäng
3. TORNEDALENS SISKÅ äg. Einarsson,
Bollnäs. 6 poäng.

Provledare: S. Forsslund.

GUSUM 6 dec. 1969 (fasan)

1. UKKOS ISKU äg. S. Forsslund, Storvik
61 poäng 2:a pris
2. SUCH JERMU äg. N.-O. Nordh, Ektorp.
Avbrutet.

Provledare: S. Onnerfelt.

ROSTORP 7 dec. 1969

1. UKKOS ISKU äg. S. Forsslund, Storvik
73 poäng 2:a pris
2. SUCH JERMU äg. N.-O. Nordh, Ektorp.
15 poäng

Provledare: S. Onnerfelt.

Årsmötet i Lycksele 14 mars 1970

SSF:s tredje årsmöte arrangerades av SSF/Mellersta och hölls på Stora Hotellet. Ca 25 medlemmar var närvarande.

Bland de mera framträdande frågorna kan följande nämnas:

Tolkningsanvisningar till bruksprovsreglerna: Årsmötet beslutade antaga regelförfattarens anvisningar, som klubbens officiella. Ändringar kan göras av nästkommande årsmöten efter motioner i vanlig ordning.

Beslutade tillsätta avelsråd för finsk spets och norrbottenspets. Se särskilda annonser.

Beslöt föreslå Finska Spetsklubben att antalet deltagare i landslagen ökas från fyra till fem hundar. De tre bästa ingår, som tidigare, i respektive landslag.

Se även protokollet från årsmötet.

Sekreteraren

Verksamhetsberättelse för budgetåret 1969

Styrelsen har haft följande samman-
sättning:

Ordförande: Instruktor Uno Lindstedt,
Vittangi

Sekreterare: Ingenjör Staffan Forsslund,
Storvik

Skattmästare: Inköpschef Nils-Olov
Nordh, Ektorp

Från Lokalklubbarna:

SSF/Norra: Polisman Kjell Holmbom,
Gällivare

SSF/Mellersta: Ingenjör Börje Meijer,
Skellefteå

SSF/Södra: Skattmästaren

Övriga ledamöter: Jägmästare Stig E.
Onnerfelt, Norrköping

Skogsvårdskonsulent Rune Samuelsson,
Gällivare.

Ordföranden, sekreteraren och Rune
Samuelsson har bildat arbetsutskott under
första halvåret, under sista halv-
året ordföranden, sekreteraren och
skattmästaren.

Styrelsen har haft ett sammanträde i
Gävle i mars. Arbetsutskottet har haft
två sammanträden (Bollnäs och Gälli-
vare). De flesta ärenden har avgjorts
genom brevkontakter emellan styrelse-
medlemmarna.

Antalet medlemmar var vid årets slut:

Fullt betalande	262 st.
Familjemedlemmar	10
Uppfödarmedlemmar	37
Korr. ledamot	1

Summa: 310 st.

Klubbens tidskrift har på ett före-
dömligt sätt skötts av Börje Nilsson,
Bergnäset, som gett den en betydande
ansiktslyftning. Anders Ansell har skött
tidskriftens resultatavdelning.

Årsmötet hölls i Gävle den 29 mars.
Där beslutades att tre lokalklubbar
skulle bildas — Norra, mellersta och
södra.

Lokalklubbarna har arrangerat tre ut-
ställningar och ett stort antal bruks-
prov.

Årets skullung blev FENNO LUKAS
på 80 poäng. Finland var i år värd för
landskampen, som ägde rum i Kankan-
pää. Vi var dock denna gång chans-
lösa och förlorade med hela 193—140.

I mars blev den nya prövningsord-
ningen godkänd efter en konferens
mellan tävlingskommittén och Uno
Lindstedt—Rune Samuelsson, som re-
presentanter för vår klubb.

Klubben har haft betalningssvårighe-
ter under hela året. Orsaken till detta
torde vara klubbens ringa ålder, vil-
ket orsakar igångsättningskostnader
som provregler, diplom, blanketter
etc. Den nu föreslagna budgeten är
mycket restriktiv. Många utgifter ut-
går eller har skurits ner. Årets under-
skott blev 4.200:— varav 1.000:— är
från budgetåret 1968.

Styrelsen tackar för visat förtroende
och uttalar förhoppningen att klubben
skall växa ytterligare till gagn för våra
rasers utveckling.

Styrelsen

Revisionsberättelse

Undertecknade, av SSF utsedda till
att granska klubbens räkenskaper för
år 1969, får efter fullgjort arbete avge
följande revisionsberättelse.

Vid granskning av inkomster och ut-
gifter har vi funnit dessa väl förda och
försedda med verifikat. Med stöd av
detta föreslår vi att styrelsen för SSF
beviljas ansvarsfrihet för den tid som
revisionen omfattar.

Styrelsen bör i framtiden iakttaga
större sparsamhet med klubbens knap-
pa medel framför allt beträffande
landskampspriser, publikationer, samt
ersättningar till styrelseledamöter och
deltagare i landskamper.

Bromma den 14.2.1970.

Åke Holm

Protokoll över riksårsmötet i Lycksele 14 mars 1970

Ordföranden hälsade medlemmarna
välkomna och betonade enighetens
och ekonomins stora betydelse för vår
expanderande klubb. Ordföranden
framförde styrelsens tack till SSF/Mel-
lersta för deras goda arrangemang.

§ 1.

Beslöt att röstlängden ej behöv-
des justeras.

§ 2.

Till ordförande för mötet valdes Uno
Lindstedt, till sekreterare Staffan Forss-
lund.

§ 3.

Till justeringsmän valdes Börje Mei-
jer och Rune Samuelsson.

§ 4.

Beslöt att mötet var behörigt ut-
lyst.

§ 5.

Beslöt godkänna styrelsens verk-
samhetsberättelse för verksamhetsåret
1969.

Beslöt godkänna revisorernas be-
rättelse för ovan verksamhetsår.

§ 6.

Beslöt godkänna balansräkningen
för 1969.

Beslöt att hänskjuta underskottet
till verksamhetsåret 1970, dock om lo-
kalklubbarna har medel att hjälpa riks-
klubben för att snabbare täcka under-
skottet vore detta tacknämligt om man
kan tillskjuta pengar av dessa medel.

§ 7.

Beslöt ge styrelsen full ansvarsfri-
het för verksamhetsåret 1969.

§ 8.

Beslöt att medlemsavgiften för
1970 skall vara 30:— kr.

Beslöt godkänna styrelsens bud-
getförslag för verksamhetsåret 1970.

§ 9.

Val av styrelse: Följande styrelse-
medlemmars mandattid har gått ut:

Staffan Forsslund

Uno Lindstedt

Stig Onnerfelt (har av sagt sig upp-
draget).

Rune Samuelsson.

Till styrelsen valdes för två år:

Uno Lindstedt, Vittangi

Staffan Forslund, Storvik

för ett år:

Åke Andersson, Satter

Kjell Hedman, Lycksele.

Mötet rekommenderade följande ar-
betsfördelning:

Ordförande: Uno Lindstedt

Sekreterare: Staffan Forsslund

Skattmästare: Nils-Olov Nordh

Arbetsutskott: Uno Lindstedt, Gustav
Rova och Åke Andersson.

§ 10.

Till revisorer valdes: Terttu Koskinen
och C. Veman med P. Erström och Å.
Johansson som suppleanter.

§ 11.

Beslöt att reseersättning till styrel-
sen skall utgå på samma grunder som
tidigare.

§ 12.

Till valberedning valdes Rune Sa-
muelsson, Anna-Lisa Olofsson och Tert-
tu Koskinen, med Samuelsson som sam-
mankallande.

§ 13.

ÖVRIGA ÄRENDEN.

**Ersättningar för bruksprovsdomare och
provledare.**

Beslöt rekommendera lokalklubbar-
na att tillämpa följande ersättningar:
Arvoden: Prisdömare: 25 kr/hund.
Provledare: 25 kr/dag. Resor: Tåg 2:a
klass+sovvagn. Bil: 25 öre/km+5 öre/
km för medåkande.

Avelsråd.

Beslöt att tillsätta ett avelsråd för
norrbottnenspets — valt på tre år.

Beslöt att tillsätta ett avelsråd för
finsk spets — valt på tre år.

Till avelsråd för norrbottenspets valdes: Rune Samuelsson, Gällivare.

Till avelsråd för finsk spets valdes: Kjell Grahn, Svensbyn.

Beslöt att avelsråden har att inkomma med en skriftlig rapport till styrelsen varje årsskifte för publicering i tidskriften samt att kartlägga respektive ras för uppföljning i kartotek (mot nr 11).

Landskamp vartannat år.

Beslöt att föreslå SPJ att landskamperna med början 1972 i Finland arrangeras vartannat år. Årets landskamp går av stapeln i Lycksele, som tidigare beslutats.

Antalet deltagare vid landskamperna

Beslöt att föreslå SPJ att antalet hundar från vardera landet utökas från fyra till fem, varav de tre bästa ingår i landslaget. För Sveriges del uttages den femte hunden på samma grunder som gäller för de övriga hundarna.

Uttagning till landslaget.

Beslöt att följande uttagningsbestämmelser skall gälla: "Medelpoängen vid de två första proven för hunden är utslagsgivande: De två första proven, det är landskampen äger rum, skall anses vara de dit hunden anmälts, oavsett om hunden startar eller ej, om ej giltig frånvaro kan styrkas, såsom att hunden skadats eller insjuknat, vilket skall styrkas med veterinärintyg eller att hundägaren insjuknat, vilket skall styrkas med läkarintyg. Anmälan till uttagningsprov skall ske senast fyra dagar före första provdag."

Provreglerna.

Beslöt föreslå att SKA:s Tävlingskommitté ändrar § 12 av gällande provningsordning för skällande fågelhundar så att den får följande lydelse: "Vid hundens följande av fågel, som inte leder till förnyat skall, får endast tiden tas i beaktande. Vid förföljande som leder till förnyat skall, får endast sträckan mellan skallträden tas i beaktande".

Årsmöte 1971

Beslöt att ge SSF/Norra uppdraget att arrangera årsmöte och riksställning 1971 i Boden.

Förtjänsttecknet i Guld.

Beslöt att årets guldmärke skulle tilldelas Rune Samuelsson, Gällivare.

Skallungspriset 1969

tilldelades Fenno Lukas III 11/66 L:a pris 80 poäng.

Hemvärnets vandringspris.

Erövrades för denna säsong av Fenno Lukas III 11/66 1:a pris 80 poäng.

Ställningen sammanlagt är:

Metsämiehen Anu	9 poäng
Sappo	9 poäng
Tornedalens Ukko	9 poäng

Kennel Tornedalens vandringspris

Erövrades för denna säsong av Ukkos kennel 18 poäng, före Fenno kennel 17 poäng och Tornedalens kennel 16 poäng.

Ukko-priset

Erövrades för denna säsong av både Fenno Lukas och Tornedalens Nalle båda hade uppnått 7 poäng.

Mötet avslutades.

Ordföranden förklarade mötet avslutat genom att tacka närvarande medlemmar för visat intresse.

Uno Lindstedt, ordförande.

Justeras:

Börje Meijer Rune Samuelsson

Utställningar

Ekshärad 23 augusti.

Anmälan till: Skogsinsp. Nils Lövgren, Blombackavägen 40, 682 00 Filipstad. Postgiro: 59 11 04. Tel. 0590/131 07.

Anmälan skall vara inlämnad senast 14 dagar före utställningsdagen.

Från lokalklubbarna

SSF/Södras verksamhetsberättelse 1969

Styrelsen för Specialklubben för skällande fågelhundar, SSF, uppdrog i början av år 1969 till följande personer att bilda interimsstyrelse för en föreslagen lokalklubb, som vid sammanträde konstituerades enligt följande

Sigurd Nyby, Avesta, ordförande
Rolf Norstedt, Älvdalen, sekreterare
Nils-Olof Nordh, Ektorp, kassör
Anders Ansell, Huddinge
Stig Lindmark, Falun
Tore Sjöberg, Mockfjärd

Sedan SSF vid ordinarie årsmöte i Gävle i mars 1969 beslutat att tre lokalklubbar, benämnda norra, mellersta och södra, skulle bildas, kallade interimsstyrelsen till ett första årsmöte i Avesta den 26 april 1969.

Vid årsmötet för SSF/södra utsågs en styrelse som konstituerades enligt

Sigurd Nyby, Avesta, ordförande
Rolf Norstedt, Svärdsjö, sekreterare
Anders Ansell, Huddinge, kassör
Stig Lindmark, Falun
Nils-Olof Nordh, repr. riksklubben.

Antalet medlemmar inom SSF/Södras medlemsområde, som omfattar södra delen av landet fr.o.m. Kopparbergs och Gävleborgs län, var vid årsskiftet 1968/69 47 st. och vid årsskiftet 1969/70 83 st.

SSF/Södra har tagit initiativ till samarbete med andra lokalklubbar, främst de lokala älghundklubbarna, vilka föreslagits samarbete, enl. särskilt avtal, med utställningsarrangemang.

En utställning, "vinterutställning 1969" arrangerades i Älvdalen den 9 mars 1969, varvid deltog totalt 42 hundar, varav 2 norrbottenspets, 16 finsk spets, 5 gråhundar och 19 jämthundar.

De deltagande "skällande fågelhundarna" var av genomgående god kvalitet, och i den öppna bedömningen utdelades i de olika klasserna följande prisvalörer

finsk spets 1:a pris 11, 2:a pris 4, 3:e pris 1, 1:a brhkl 1, ck 5;

norrbottenspets 1:a pris 1, 2:a pris 1.

Bruksprov har arrangerats på sex olika platser inom medlemsområdet under tiden 6 sept.—7 dec. 1969, varvid nio hundar har gjort totalt 16 starter.

Av deltagande hundar, som samtliga var finsk spets, var tre tikar.

Ett av proven avsåg fasan.

Följande prisvalörer har utdelats 1:a pris 1, 2:a pris 4, 3:e pris 3.

Vid av Svenska kennelklubben arrangerad konferens ang. specialklubbar- nas utställningsverksamhet har SSF/Södras ordf. Sigurd Nyby deltagit.

För bruksprovsverksamheten under år 1969 har inom medlemsområdet funnits två provledare och fem bruksprovsmare (inkl. provledare).

Under året har en medlem genomfört elev- och aspiranttjänstgöring.

För utbildning till provledare enligt SSF:s förslag, har samtliga inom medlemsområdet befintliga bruksprovsmare anmälts.

Medlemmar från SSF/Södras medlemsområde har redan under detta första verksamhetsår kunnat notera framgångar för sina hundar, bl.a.

"skallung 1969",

"bästa spets", enl. den s.k. guldhundsligan (och BIS-vinnare vid int. utställning.),

två av FCI korade internationell Utställningschampion (båda finsk spets),

landskampsdeltagare mot Finland,

att nämna bland övriga framgångar som noterats bland såväl finsk spets som norrbottenspets.

Med förhoppningen om en fortsatt framstegsgivande verksamhet i enlighet med medlemmarnas intresse och önskemål även kommande verksamhetsår, tackar styrelsen för medlemmar- nas förtroende.

SIF/Södras styrelse.

Utställningsresultat

Göteborgs SKK int. 13—14.12 —69

Domare B. O. Jahnsson.

Finsk spets

Tik

Fenno Ada 7799/68 äg S. Nyby, Ave-
sta, 2 ukl.

Huddinge SSF SÄK 22.2 —70

Domare J. Åkerman.

Finsk spets

Valpklass

Bisse äg B. Nordh, första pris.

Hundar, unghundsklass.

Kino Jekku SF 16754/68 äg J. Koski-
nen, Farsta, 1 ukl 2 ukk.

Nallebims Jarmas 20323/69 äg J.
Malmqvist, Klinten, 1 ukl 3 ukk.

Nallebims Mumin 20325/69 äg B.
Nordh, Ektorp, 1 ukl 1 ukk hp 1 ökl 2 skl.
Pentti 20329/69 äg C. Weman, Täby,
2 ukl.

Hundar, öppen klass.

Ukkos Isku 6294/68 äg S. Forslund,
Storvik, 1 ökl 1 skl cert hp 1 brhkl hp
bir hp.

Hundar, championklass.

S o DKUCh Jermu 2626/67 äg B. Nordh,
Ektorp, 1 ökl ck hp 1 chkl.

Tikar, unghundsklass.

Aljo Tassu SF 9924/69 äg L. Dahlberg,
Stockholm, 1 ukl 1 ukk.

Leikki 8527/69 äg B. Gramer, Eneby-
berg, 1 ukl 2 ukk.

Minna SF 3477/69 äg R. Norstedt,
Svärdsjö, 2 ukl.

Pajsa 25868/69 äg B. Höglund, En-
skede, 2 ukl.

Tikar, öppen klass.

Dolly 7464/65 äg K. G. Ekroos, Skinn-
skatteberg, 2 ökl 1 brhkl hp.

Norrbottenspets.

Hundar, unghundsklass.

Figaro (disp.) äg A. Elgqvist, Hults-
fred, 1 ukl 1 ukk.

Hundar, öppen klass.

Tjibas Micke 834/69 äg N. Jonsson,
Sysslebäck, 1 ökl.

Hundar, championklass.

Lille 8798/68 äg C. Moberg, Borlänge,
1 ökl ck hp 1 chkl bir hp.

Tikar, unghundsklass.

Nilla (disp.) äg P. O. Hemmingsson,
Storebro, 1 ukl 1 ukk hp 1 ökl 1 skl.

Siri 10857/69 äg P. M. Ekström,
Lidingö, 2 ukl.

Malmö SKK int 21—22.3 —70

Domare O. Roig, Norge.

Finsk spets.

Hundar, unghundsklass.

Pajsa 25868/69 äg B. Höglund, Enske-
de, 1 ukl 1 ukk hp 1 skl.

Västerås SKK int 4—5.4 —70

Domare J. Åkerman.

Finsk spets.

Hundar, unghundsklass.

Bill 12547/69 äg I. B. Lindh, Holmsund,
2 ukl.

Jali 24903/69 äg K. Andersson, Ling-
hed, 1 ukl 1 ukk.

Pazzo 19488/69 äg G. Fridberg, Kö-
ping, 1 ukl 2 ukk.

Hundar, öppen klass.

Ukkos Isku 6294/68 äg S. Forslund,
Storvik, 1 ökl 1 skl hp ck cert 1 brhkl hp
bir championat, Big-2:a, CACIB.

Tikar, unghundsklass.

Leikki 8527/69 äg B. Gramer, Eneby-
berg, 1 ukl 2 ukk.

Lurven SF 10769/69 äg B. Gramer, Ene-
byberg, 1 ukl hp 1 ukk 1 skl.

Tikar, öppen klass.

Fenno Opsy 30790/66 äg D. Johansson,
Avesta, 1 ökl.

Norrbottenspets.

Tik, unghundsklass.

Bifurkationens Dolly 27775/69 äg E.
Nygårdh, Ornäs, 1 ukl hp 1 ukk 1 skl.

Lycksele SSF—VÄK 15.3 —70.

Domare J. Hirvelä, Finland.

Finsk spets.

Valpklass.

Diana äg G. Rova, Svartbjörnsbyn,
första pris.

Pelle 39116/69 äg L. Lundqvist, Kle-
mensnäs, första pris.

Hundar, unghundsklass.

Bill 12547/69 äg I. B. Lindh, Holmsund,
2 ukl.

Boj 3365/69 äg H. Ekman, Rosvik, 1
ukl 2 ukk.

Ludde 570569 äg I. Edin, Sjulsmark, 2
ukl.

Nappe 10821/69 äg K. Grahn, Svens-
byn, 1 ukl 1 ukk.

Pucken 17335/69 äg K. G. Lindberg,
Rosvik, 2 ukl.

Ukkos Temo 8532/69 äg Å. Dahlberg,
Åsele, 2 ukl.

Hundar, öppen klass.

Boj SF 1643/69 äg G. Siverhall, Gälli-
vare, 2 ökl.

Finnskallets Concho 4404/68 äg B.
Vedbring, Storuman, 1 ökl 1 skl ck hp
cert bir 4a.

King 5747/68 äg K. A. Persson, Änåset,
1 ökl 3 skl.

Ludde 34099/67 äg V. Nilsson, Norrby,
3 ökl.

Niku SF 12384/67 äg U. Lindstedt, Vit-
tangi, 1 ökl 2 skl ck hp.

Pomo 6239/67 äg E. Jakobsson, Umeå,
2 ökl.

Rapp 776/67 äg R. Almkvist, Backe,
1 ökl 4 skl.

Roy 3367/69 äg G. Jonsson, Vittjärn,
2 ökl.

Tello 38188/68 äg A. Oskarsson, Sluss-
fors, 2 ökl.

Tero 38189/68 äg J. O. Lundström,
Blåsmark, 2 ökl.

Tornedalens Akke 28781/66 äg A.
Larsson, Jokkmokk, 2 ökl.

Zacko 2452/68 äg T. Gebing, Gran-
träskmark, 2 ökl.

Tikar, unghundsklass.

Kitron Milla SF 6024/69 äg P. Hannula,
Oulu, 3 ukl.

Kitron Siru SF 6022/69 äg P. Hannula,
Oulu, 1 ukl 1 ukk hp 1 skl hp cert bir 2a.

Kitron Tepsu SF 6023/69 äg P. Hannu-
la, Oulu, 2 ukl.

Tanja 10825/69 äg U. Olofsson, Ros-
vik, 1 ukl 2 ukk hp 2 skl ck hp.

Tornedalens Raija 8720/69 äg G. Lae-
stander, Arvidsjaur, 3 ukl.

Tikar, öppen klass.

Metsämiehen Tai 3915/66 äg P. Jo-
hansson, Långviksmon, 1 ökl ck hp bir
3a.

Simba 13312/65 äg A. Grahn, Obbola,
3 ökl.

Springa 20707/67 äg H. Lundin, Lyck-
sele, 2 ökl.

Teeri 27124/68 äg S. Hedman, Lycksele,
2 ökl.

Tornedalens Nasta 22000/68 äg U.
Lindstedt, Vittangi, 1 ökl.

Tornedalens Topsy 36913/68 äg A.
Jonsson, Djäkneböle, 1 ökl 4 skl.

Ukkos Laikka 10949/67 äg K. Hedman,
Lycksele, 1 ökl 3 skl ck hp 1 brhkl.

Urbergets Toni 11497/68 äg F. Söder-
berg, Remmarn, 2 ökl.

Hundar, championklass.

SoF Uch Eri-rita 14432/64 äg P. Han-
nula, Oulu, 1 chkl 1 brhkl hp bir 1a.

Karo 14791/66 äg B. Meijer, Skellef-
teå, 3 chkl hp.

SoF Uch Kruunupään Tutka 14614/66
äg G. Rova, Svartbjörnsbyn, 2 chkl hp.

Veteranklass, tikar.

Tornedalens Tina 14451/63 äg I. Berg-
ström, Moskosel, 1 ökl 1 vetkl hp 2
brhkl.

Avelsklass.

Int. nord. SoF Uch Bch "Skallkung
—67" Tornedalens Ukko 14449/63 äg R.
Samuelsson, Gällivare, 1 Avelskl hp.

Norrbottenspets.

Hundar unghundsklass

Ferro 18251/69 äg Å. Andersson, Sat-
ter, 1 ukl 1 ukk hp 1 skl cert bir.

Nalle 5259/69 äg K. E. Johansson, Fors-
vik, 3 ukl.

Hundar öppen klass

Bifurkationens Bonzo 8996/68 äg G.
Carlberg, Born, 1 ökl.

Tikar unghundsklass

Bifurkationens Cilla 27774/69 äg Å. Lundström, Sjulsmark, 2 ukl.

Tikar öppen klass

Blondy 38497/68 äg Å. Andersson, Satter, 1 ökl 1 skl.

Bonnie 23667/69 äg K. E. Johansson, Forsvik, 3 ökl.

Klinga äg E. Oja, Lansjärv, 3 ökl.

Sundsvall SKK int 25—26.4 —70

Domare: H. Lövgren.

Finsk spets.

Hundar, ungdomsklass.

Nappe 10821/69 äg K. Grahn, Svensbyn, 1 ukl 1 ukk hp 1 skl ck hp cert Bir-2:a.

Bill 12547/69 äg I.-B. Lindh, Holmsund, 2 ukl.

Hundar, öppen klass

Jakke 5198/68 äg S. Nyby, Avesta, 1 ökl, 2 skl.

Freidstahills Kaima 24535/66 äg F. Söderberg, Björna, 2 ökl.

Hundar championklass

S U Ch Ukkos Isku 6294/68 äg S. Forslund, Storvik, (1 ökl) 1 chkl ck hp CA-CIB Bir 1 brhkl.

Tikar, unghundsklass.

Tanja 10825/69 äg K. Grahn, Svensbyn, 2 ukl.

Tikar, öppen klass.

Rai SF 5746/68 äg B. Lövgren, Ånge, 1 ökl.

Thorsbäckens Tuima 35553/67 äg I. Hedvall, Älandsbro, 2 ökl.

SPECIALKLUBBEN FÖR SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR**Räkenskapsåret 1969.**

	Kostnader	Intäkter
Medlemsavgifter		8.447:—
Utställningar		369:60
Bruksprov	398:64	
Internationella kontakter (Landskamp)	1.970:39	
Publikationer, märken, knivar		569:32
Porto, telefon, reseersättningar till styrelsen	4.164:15	
Representation (KF)	167:—	
Övriga omkostnader (kontorsmaterial)	418:43	4:—
Gåvor till lokalklubbarna	1.300:—	
Inventarieavskrivning	407:83	
Klubbttidskrift	3.828:95	
	12.655:39	9.389:92
1969 års förlust	—	3.265:47
	12.655:39	12.655:39

BALANSRÄKNING 1969:

	Debet	Kredit
Kontantkassa	7:05	
Postgirokonto	1.055:07	
Utestående fordringar	332:46	
Inventarier	1.223:47	
Lager	1.051:31	
Eget kapital (1969 förlust)	3.265:47	
Ing. balans		105:86
Lån		2.000:—
Skulder		3.767:50
	6.934:83	5.873:36
Kapitalbrist 1969		1.061:47
Utgående balans	6.934:83	6.934:83

INVENTARIEFÖRTECKNING:

Skrivmaskin	675:—	
Guldnålar	340:—	
Diplom	453:30	
Medlemsregister och övrigt kontorsmaterial	183:—	
Avskrivning 25 %		407:83
	1.631:30	407:83
Saldo 1969		1.223:47
	1.631:30	1.631:30

Lager per 31/12 1969

141 st kompendium à 7:24	1.020:84
277 st provregler à 0:11	30:47
Summa	1.051:31

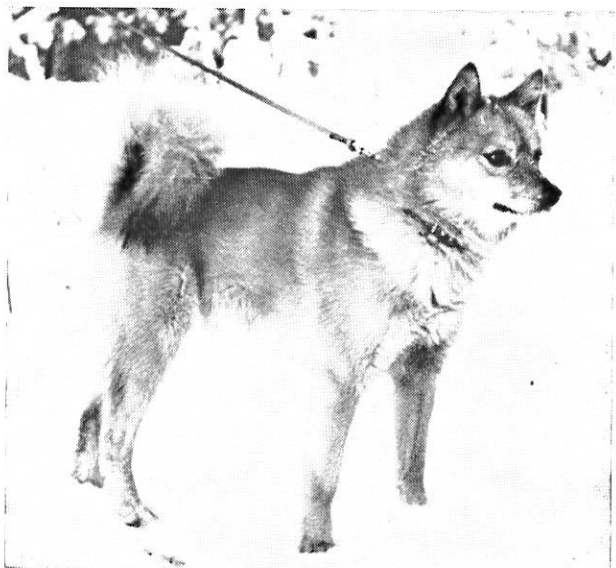
Norrbottenspetsägare!

kontakta rasens avelsråd vid planering av avelsprogram eller vid val av täckhund.

Adress: Skogsv.kons. **Rune Samuelsson**

Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare.

Tel. 0970/101 06.

Skallkung 1969 FENNO LUKAS
S 11111/66 äg. T. Sjöberg, Mockfjärd

Landskampen 1970

SVERIGE – FINLAND

18 oktober i Lycksele

Gäller samtidigt som individuellt nordiskt mästerskap. Rätt att delta från Sverige är de fem hundar som kvalificerat sig enligt följande: Det sammanlagda resultatet av hundens två första starter på kvalificeringsprov (se bruksprovsprogrammet). Som start räknas prov dit hunden anmälts, oavsett om hunden kommer till start. (Se årsmötesprotokoll från Lycksele).

Har Ni erfarenhet av fågeljakt med skällande fågelhund?

Anmäl Er till Er lokalklubbs sekreterare för domarutbildning!
Vi behöver Dig!

Deltag på våra

BRUKSPROV

i HÖST

Jaktprov arrangeras i hela landet under större delen av hösten. Automatiskt tävlar Ni med Er lilla spets om skallkungstiteln och deltagande i landskampen. Jaktproven är inget att tveka inför. Det är inte så märkvärdigt att klara en trea eller tvåa. Gör våra arrangörer och avelsvård glada — anmäl Er hund till höstens prov. Fint — det tummar vi på!

Finska spetsägare!

Rådfråga vårt avelsråd vid val av täckhund.

Adress: Montör **Kjell Grahn**
Box 1030
940 16 Svensbyn.
Tel. 0911/412 25.

Undertecknad önskar få medlemskort tillsänt per postförskott — 30 kr plus porto.

Namn:

Adress:

Postnummer och -anstalt:

Klipp ur talongen och sänd den ifylld till:

SPECIALKLUBBEN FÖR SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR

c/o Kristinedalsvägen 63

130 10 EKTORP (Kan även användas vid medlemsvärning).

Undertecknad beställer en tjäderkniv à 30:— plus porto ☐
ett klubbmärke à 15:— plus porto ☐

Namn:

Adress:

Postnummer och -anstalt:

Beställningen göres till den lokalklubbs kassör i den region där Ni bor:

SSF/NORRA (BD-län)
Tore Strandgård
Lappgatan 42 B
981 00 Kiruna

SSF/MELLERSTA (AC-, Y-, Z-län)
Anna Lisa Olofsson
Materialvägen 10
920 60 Storuman

SSF/SÖDRA (Övr. landet)
Anders Ansell
Rådsvägen 12
141 48 Huddinge

DUBBELT UPP!!

FINSKA SPETSEN ökade under 1969 med 32 %!

NORRBOTTENSPETSEN ökade med drygt 100 %!

Vår klubbs medlemsantal ökade också under 1969. Det är givetvis mycket glädjande, men det vore roligt om vi kunde passera 400-strecket under 1970.

FINSKA SPETSEN är Nordens talrikaste spetsras. **NORRBOTTENSPETSEN** är vår yngsta.

Gynna vår målsättning att sprida kunskap om och att förbättra våra raser.

OM VAR OCH EN AV OSS VÄRVAR EN ENDA NY MEDLEM UNDER DETTA ÅR, BLIR VI DUBBELT SÅ MÅNGA — D.V.S. CA 600 ST!

VI ÄR REDAN EN AV DE STÖRSTA FÄGELHUNDSKLUBBARN — VARFÖR INTE BLI DEN STÖRSTA SPETSKLUBBEN?

Deltag i värvertävlingen — en fin kniv för varje 10:e värvad medlem.

DUBBELT UPP VAR'E

TORNEDALENS KENNEL

Är den enda i Sverige, som erhållit
S K K : s
"BRUKSAVELS- och BRUKSUPPFÖDAREPRIS"
för finsk spets

Härifrån härstamma landets, såväl
Exteriört som **jaktligt**
HÖGST MERITERADE HUNDAR.

Valpar väntas undan
TORNEDALENS NASTA S. 22000/68

B. CH. Tornedalens Tippa S. 16999/59
Bl.a. kullbröderna Tornedalens Ukko och Tornedalens Nalle äro söner
till Tippa, som valpar sin sista kull i juni eller juli.

Passa på tillfället och påtinga Din tilltänkta valp i god tid.

HUMANA PRISER

UNO LINDSTEDT
Fack 14,
980 10 **Vittangi**
Tel. 267

Medlem i Finspa Spetsklubben
och i SSF.

Innehavare av Finska Spets-
klubbens förtjänsttecken
i Guld.